

Употребом термина уставно право и развијањем тезе о народном суверенитету либерална буржоазија је желела да укаже на друштвено порекло државне власти, на природноправна схватања која проглашавају вољу народа као основни закон и извор државе и њене власти. Овај назив, дакле, одговара, широј, садржајнијој концепцији уставног система који се не ограничава само на политичку власт, политичку организацију друштва, него обухвата и друге, шире друштвене чиниоце и субјекте који су с оне стране власти и политичког одлучивања, који су усредсређени у разним сферама слободног живота и одлучивања.

б) Назив државно право је немачка творевина, настао је и највише је коришћен у Немачкој и везује се за Хегела и његову државноправну теорију и филозофију. Он је производ немачке правне теорије за коју је важно уређење јавне власти, и то је теорија која је развила учење о државној суверености. Сувереност тако припада држави, она је творак и извор права па и устава као најважнијег правног акта сваке земље. Пошто држава ствара право, а устав је само један елемент тог права које ствара држава, дакле државног права, то испада да не постоји ништа изван државног права што би се евентуално назвало другачије него то (државно) право. Овај термин, државно право, као производ немачке правне теорије је и данас у употреби у Немачкој али је све ређи у другим земљама, мада га данас користе још Швајцарска, Русија и Чешка. Он је једно време (средином XIX века) био и у употреби у Србији, да би, под утицајем европске буржоаско-демократске идеологије и борбе напредних српских снага против монархизма и бирократизма, био превазиђен и замењен термином уставно право, који је и данас у употреби. Међутим, термин државно право је све ређи у употреби и то, како каже проф. П. Николић, не само због назадног идеолошког порекла и значења, него и због неадекватног изражавања ове гране права. Он је преширок и непрецизан због тога што обухвата као свој предмет државу, с тим што је држава предмет регулисања и других грана права као што су управно, кривично или процесно право (судски поступак, управни поступак, прекршајни поступак и др). Зато је немогуће разликовати ове различите гране права јер би све оне могле да се подједнако назову државно право, а не једне тако а друге као управно, кривично или неко друго право.

Иако је термин државно право постао данас неадекватан и превазиђен не значи ни да је назив уставно право идеалан, савршен, да нема мана или да